

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421201500
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6421201500.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Petra Kvietka a Mgr. Martina Štubniaka, vo veci starostlivosti o maloletého Z. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Štiavnica, dieťa rodičov - matky Z. C., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XXXX/X, C. N., právne zastúpenej JUDr. Evou Považanovou, advokátkou so sídlom Jiráskova 400/21, Žiar nad Hronom a otca A. E., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. XXXX/X, C. N., o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19P/14/2021 - 76 zo dňa 08. 06. 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania (štvrtý výrok) potvrzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „prvoinštančný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, event. „okresný súd“), odvolaním napadnutým rozsudkom schválil dohodu rodičov, podľa ktorej maloletého Z. E. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok (prvý výrok). Otcovi maloletého uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 180,- Eur mesačne splatnou vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, počnúc od 01. 04. 2021 (druhý výrok). Zameškané výživné za čas od 01. 04. 2021 do 31. 05. 2021 vo výške 360,- Eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky v lehote do 31. 07. 2021 (tretí výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (štvrtý výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že matka sa návrhom domáhala úpravy práv a povinností rodičov k maloletému.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 24 ods. 3, 4, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine a schválil rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností k maloletému.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala matka v zákonnej lehote odvolanie, konkrétne do výroku o trovách konania a žiadala, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku o trovách konania zmenil tak, že jej prizná náhradu trov konania vo výške 100 %. Namietala, že prvoinštančný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a o trovách konania rozhodol nesprávne, keď jej ich náhradu nepriznal. Poukázala na bezdôvodné odst'ahovanie sa otca zo spoločnej domácnosti, v dôsledku čoho prestal na výživu maloletého prispievať a zistila, že má známosť s inou ženou. Ohľadom platenia výživného s ňou odmietal komunikovať a nemala inú možnosť, ako podať návrh

na súd. Poukázala na svoje pomery, keď poberá len rodičovský príspevok a prídavky na maloletého, pričom intenzívne si hľadá prácu, ale musí prihliadať aj na špeciálnu starostlivosť o maloletého. Otec maloletého okrem práce v servise má aj garáž, kde opravuje motorky a jeho príjem činí 1 000,- až 1 200,- Eur mesačne, pričom po matke zdedil 20 000,- Eur. Z uvedeného dôvodu je v schopnostiach a možnostiach otca, aby znášal trovy konania, ku ktorým došlo jeho zavinením, pričom aj na súde navrhol, že ich bude znášať. Otec spôsobil, že ako sociálne odkázaná musela podať návrh na súd, preto je spravodlivé, aby znášal trovy konania.

6. Otec, ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky nevyjadrili.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len „CSP“), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom štvrtom výroku ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvoinštančného súdu v napadnutom výroku o trovách konania je vecne správne a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci.

9. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že matka sa návrhom domáhala úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu pochádzajúcemu z mimomanželského vzťahu, pretože do marca 2021 žila s otcom maloletého v spoločnej domácnosti, ktorú opustil po veľkej noci, na maloletého prispel naposledy v marci 2021 sumou 200,- Eur a následne si už vyživovaciu povinnosť neplnil. Zo zápisnice o pojednávaní konanom dňa 08. 06. 2021 pred okresným súdom bolo zistené, že rodičia maloletého navrhli schváliť rodičovskú dohodu, pričom otec sa k otázke trov konania nevyjadril, teda nenavrhol, že bude trovy konania znášať.

10. Z napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu ohľadne rozhodovania o nároku na náhradu trov konania vyplýva, že prvoinštančný súd veľmi stručne odôvodnil výrok o trovách konania tak, že o nich rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.

11. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu vo výroku o trovách konania odvolací súd síce nepovažuje za postačujúce z hľadiska dôvodov, ale ide o vecne správne rozhodnutie. Rozhodnutie okresného súdu o trovách konania je správne, pričom zistené skutočnosti nezodpovedajú dikcii § 55 CMP.

12. Matka odôvodňovala priznanie náhrady trov konania v odvolaní z dôvodu zavinenia zo strany otca, ktorý opustil spoločnú domácnosť a odmietol sa s ňou baviť ohľadne vyživovacej povinnosti, a tiež tým, že sa ak náhrade trov konania zaviazal. Zároveň považovala za spravodlivé, že ako sociálne odkázaná musela podať návrh na súd, z ktorých dôvodov by mal otec znášať trovy konania.

13. Odvolací súd z obsahu spisu nezistil okolnosti, z ktorých by bolo dôvodné a spravodlivé priznať náhradu trov konania matke, keď pri hodnotení kritérií spravodlivosti nemožno zohľadniť ako jediné kritérium majetkové a osobné pomery matky, ale relevantné sú konkrétne okolnosti prejednávanej veci vedúce matku k uplatneniu práva na súde. Dôvodom podania návrhu matky bolo prerušenie spolužitia s otcom maloletého a údajná nedohoda o následnom plnení si vyživovacej povinnosti zo strany otca. Tieto skutočnosti však odvolací súd nepovažuje za dôvody pre rozhodnutie o trovách konania podľa § 55 CMP. Je pravdou, že rodičia maloletého prerušili spolužitie z dôvodu odchodu otca zo spoločnej domácnosti matky a maloletého, v dôsledku ktorej skutočnosti matka podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, uvedené však nemožno považovať za zavinenie zo strany otca a dôvod pre aplikáciu § 55 CMP, pretože by sa tým prelomila podmienka aplikácie daného ustanovenia, medzi ktoré nepatrí úspech, resp. neúspech v konaní. Rovnako za nepodstatné dôvody považoval odvolací súd majetkové pomery matky, ktorá je na rodičovskej dovolenke, pričom predmetný návrh podávala v čase, keď ešte nebola právne zastúpená, pretože návrh podala dňa 11. 05. 2021 a k udeleniu plnej moci právnej zástupkyňi matkou došlo až dňa 03. 06. 2021.

14. Na základe uvedeného je odvolací súd názoru, že z prejednávanej veci nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by priznanie náhrady trov konania odôvodňovali, a teda, že by to bolo s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

15. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania (štvrtý výrok) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval odvolací súd ust. § 52 CMP. Vzhľadom ku skutočnosti, že ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 55 CMP tak, ako to vyplýva z argumentácie odvolacieho súdu k dôvodom odvolania.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).